

MI MLADCI

Barbara Zorko

MI MLADCI

Amadeja Osolnik

PERSPEKTIVA

Perspektiva.
Mogoče navzdol,
mogoče postrani.
Samo da je malo drugače.
Obrnem svet na glavo
in takoj se mi pojavi.
Ideja.
Možnost.
Rešitev.
Sprejemam svet.
Sončne žarke, ki nežno božajo mi kožo,
zvok avtomobilov, ki švigajo na vse strani.
Zamišljeni ljudje ...
Stop!

Kaj je svet?
Je majhna kepa, ki se vrti po neskončnem vesolju,
ne da bi vedela, kaj prenaša.
Ljudje,
ne da bi se zavedali, hodimo gor in dol.
Težave?
Mislimo, da so tako velike.
Kaj imaš hrano? Streho nad glavo?
Oziramo se nazaj, vendar hodimo naprej.
Pogledam gor.

Perspektiva.
Ogromno nebo, brez oblaka.
Le dve ptici, ki se kot srna in volk podita.
Počutim se majhno.
Vse težave so izginile.
Zajamem svež zrak,
ga zadržim.
Vse je drugače.
Perspektiva.
Izdihnem in gledam naprej.

Klara Zebec

MODRA VRTNICA

Počutim se kot ...
Modra vrtnica!

Sredi polja tiho sedim,
sama sebi govorim.
Kot iskrica je pred mano on ...
In spet sem cel polom.

Le kako naj ga dobim nazaj?

Kakor mehka odeja me pogreje.
Z njim pozabim na vse.
Rabim le njegov
objem.

Le kako naj ga dobim nazaj?

Samo en nasmeh in en pogled.
Nežno toplino njegovega telesa.
Vse bi dala,
da čas bi šel v drugo smer.

Le kako naj ga dobim nazaj?

Ni besed, ki opisale bi vojno.
Ni besed za to ljubezen.
Z dna srca zdaj rečem ti ...
Prosim, oprostite mi.

Veliko je bilo trenutkov.
Veliko je bilo pogledov.
A na koncu sem še vedno
le modra vrtnica,
čep rav on želel je belo.

Klara Zebec

KDO SI ŽELIM POSTATI NA ODRU SVETA?

Kdo sem? Kaj si želim postati? Kaj me določa, kaj osrečuje? To so vprašanja, ki težijo mnoge mlade ume. Menim, da nihče zares ne ve, kdo je in kaj počne na tem širnem svetu. Kdo sem jaz, vprašate. Iskreno? Nimam pojma. Sem oseba, ki se joče ravno tolikokrat, kot se smeji. Nekdo, ki mu ne gre vedno vse po načrtu in se velikokrat muči zaradi tega. Trudim se biti oseba, ki nasmeji ljudi okoli sebe in ki vedno poskusi najti kaj, kar lahko obrne na smeh, na šalo. Lahko pa sem tudi nekdo, ki nima potrpljenja, ko mu profesor že stotič reče eno in isto stvar, ko se mami razburja nad mano, zakaj perilo ni obešeno in posoda pospravljena. Sem oseba, ki nima zares čisto pravega cilja v življenju, pa se še vedno vseeno trudi v šoli in doma, da ji gre dobro. Sem oseba, ki ima vrednote in načela na pravem mestu. In konec koncev tudi srce tam, kjer mora biti. Mogoče res še ne vem, kaj si želim od življenja in kaj želim postati na tem magičnem, a zahtevnem odru sveta. Zagotovo pa vem, da sem oseba, ki si zasluži tisti magični trenutek pod žarometi.

Matej

SANJE

Če sanjam lahko,
samo vate misli zro.
Kako boš moja bla,
za mene pravšnja vsa.
Če sanjam lahko,
sanjam še zmeri o tvoji oblecki beli,
kako boš moja vsa,
bi zmeraj skupaj bla.

Kristjan H.

ODLOČITEV ZA SREČO

Mislím, da vsak človek v življenju želi biti srečen. Ampak kako jo najti, se vsak sam pri sebi večkrat vpraša. Sreča je nekaj, kar te razveseli, nekaj, kar ti takoj nasmešek podari. V očeh se zaiskri, zažari, in ne želiš, da ta občutek popusti. Včasih poskušaš srečo deliti, vendar se ne morejo vsi enake sreče veseliti. Vsak mora svojo srečo poiskati in ko jo enkrat dobi, je ne izpusti.

B. I.

Je za srečo potrebna odločitev?
Je brezčasna ali morda začasna?

Včasih je sreča le minljiv trenutek,
le mak na žitnem polju, ki kratek čas cveti.
Le polna luna, ki na nebu sveti le vsakih 28 dni.
Je samo bežen nasmešek neznanca na cesti.

Lahko je oseba, s katero se zate čas ustavi in srce zaskoči,
ko ti zre v oči.

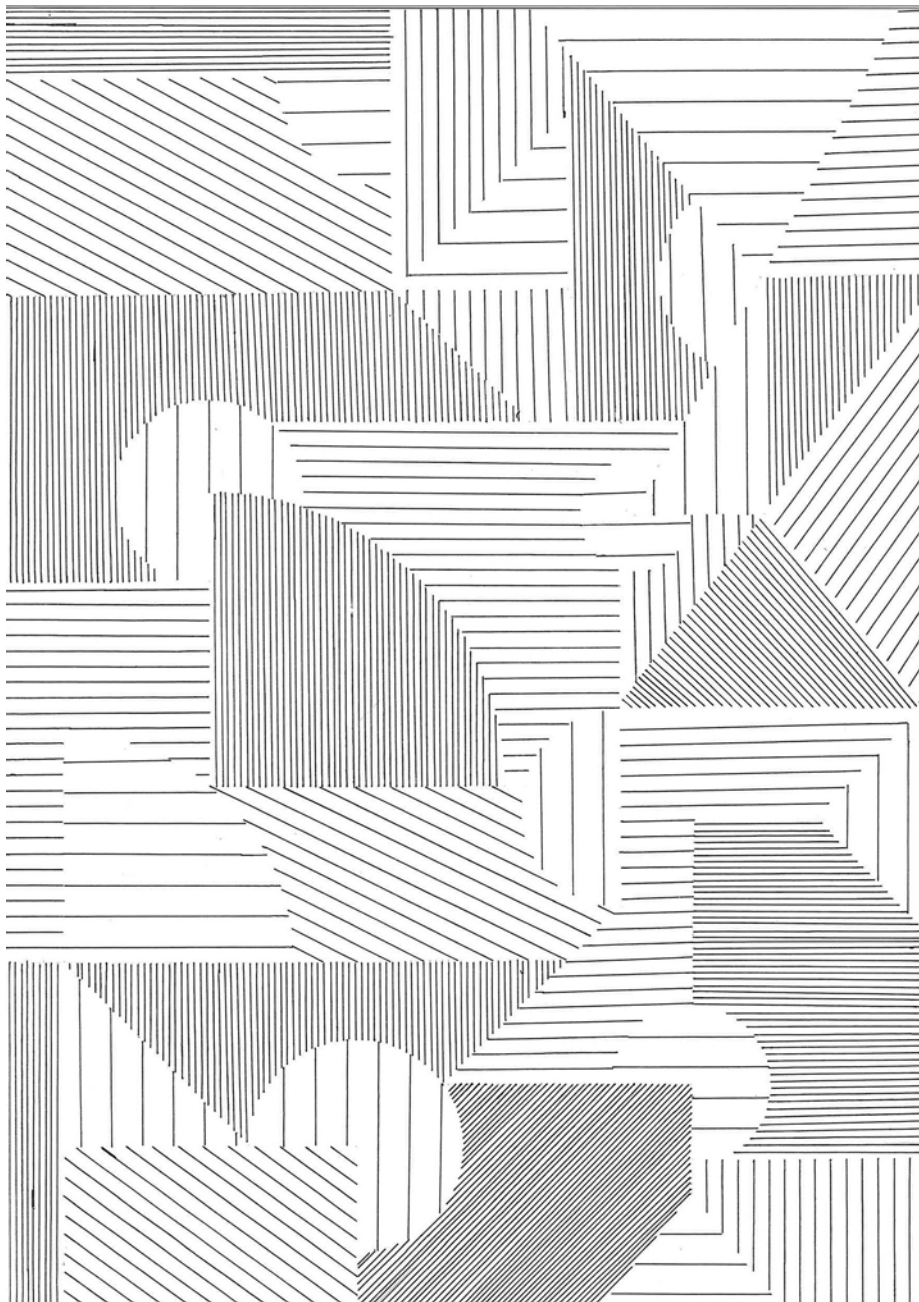
Lahko je uspeh v življenju, ki si ga prigaral s trdim delom in
ga s ponosom nosiš v srcu vse svoje dni.

Matej

JE SREČO RES TEŽKO NAJTI?

Mladi se včasih zanašamo na srečo, saj nimamo konkretnega cilja. Pa jo je res težko ujeti? Mislim, da sreče ne lovimo, temveč si jo gradimo. Verjamem, da kakor si naredimo, tako bo. Sreče nam ne pričarajo drugi, zanj moramo kaj narediti tudi sami. Tako najlažje spoznamo sebe, svoje poslanstvo v svetu, svoje cilje. Ni vseeno, kakšen poklic si izberemo, ta nas v življenju ves čas spremlja, čeprav danes lahko menjamo poklice in poiščemo stvari, ki nas bodo izpopolnjevale.

Adna Hadžalić

Maks Sporn

S ČIM SO ZASVOJENI MLADI DANES? TEHNOLOGIJA - DA ALI NE?

Mladi so danes zasvojeni z veliko različnimi stvarmi. Nekateri smo zasvojeni z našimi pametnimi telefoni, drugi pa so zasvojeni s hujšimi stvarmi, kot so npr. cigarete, droge, alkohol ... Zdi se mi, da so te zasvojenosti produkt posameznikovega mentalnega stanja. Vsi iščejo neko stvar, neko dejavnost, da ubežijo resničnosti, da se zamotijo. Najbolj pogosta je tehnologija. Veliko mladih je zasvojenih s telefoni, večinoma zaradi vsebin, ki nam jih ponujajo spletna omrežja. Na telefonu ali računalniku se pred nami odpre drugačen svet, privlačen, a stran od resničnosti. Širimo naše obzorje, na spletu je na voljo na tone pomembnih in nepomembnih informacij. Večina vsebin je takih, ki niso koristne v življenju, ampak so zanimive in nam potratijo veliko časa. Morali bi si omejiti čas, ki ga preživimo pred ekranom, kot so naredili npr. na Kitajskem.

Samo Brus

Večina ljudi v današnjih časih ob besedi odvisnost pomisli na cigarete, alkohol in droge. A tu so še druge odvisnosti sodobnega časa. K njim lahko prištejemo socialna omrežja, videoigre, pornografijo, telefone, računalnike, nakupovanje ...

V današnjem času so ljudje najbolj odvisni on marihuane in telefonov. Moja izkušnja z odvisnostmi je skromna. Nikoli še nisem poskusil nobene izmed prepovedanih drog, vendar imam problem z nekemično odvisnostjo. Velikokrat se zalotim, da visim na socialnih omrežjih ali videoigrah. Trudim se, da bi čas uporabe telefona in računalnika omejil na maksimalno tri ure na dan. Ampak vse je odvisno od dneva. Včasih telefona sploh ne prižgem, drugič ga gledam celo popoldne. Ko pa obdelujem fotografije, saj se v prostem času ukvarjam s fotografijo, ne pomislim na telefon in igrice.

Dorian Ozimič

Ob razmišljanju o zasvojenosti večini ljudi pade na pamet odvisnost od telefona in mamil. V resnici so pravi problem socialni mediji z algoritmi, ki te posrkajo vase in so narejeni tako, da posrkan tudi ostaneš. Ko pa »scrol-

laš« po »feedu«, te vsi vidijo in objave te preobremenijo z razmišljanjem, da mora biti vse popolno. V resnici pa večina influencerjev objavi samo svoje najboljše trenutke in popolne slike. V resnici živijo s podobnimi problemi in včasih tudi duševnimi motnjami vsakdanjega človeka v današnjem času. Ko pa to odvisnost združiš z nezdravim odnosom do mamil, to lahko današnjega najstnika pripelje v zelo temachno obdobje življenja. Če pa je najstnik seznanjen s škodljivimi posledicami in se zaveda, da droga ni zanj, ko začne delati na sebi, se osredotoči na svoje sanje in cilje, začne trdo delati, se zaveda meja, lahko doseže, kar si želi.

Mark Pančur

Mladi in odrasli so danes odvisni od tehnologije. Toda to še ne pomeni zasvojenosti. Če ne misliš na nič drugega kot na telefon, popustiš v šoli, se ne družiš več s prijatelji, si zasvojen. Za mnoge zasvojenosti je kriva posameznikova slaba družba, ki pa si jo, roko na srce, vsak izbira sam. Pod največjim pritiskom so najstniki, ki na vsak način želijo biti vključeni v družbo svojih sovrstnikov. Če izberemo slabo družbo, bomo slej ko prej padli v droge, alkohol ali začeli kaditi. Znati se moramo postaviti zase, reči ne, vedeti moramo, kakšne so posledice jemanja prepovedanih substanc.

Za zasvojenost pa ni kriva samo družba, ki obkroža posameznika, ampak tudi vplivneži – influencerji. Nagovarjajo nas k temu, da moramo biti vedno videti popolni, nasmejani in moderni. Prej temu podležejo punce kot fantje. Za odvisnost od tehnologije smo krivi sami, ker moramo biti vedno na tekočem z informacijami. Ljudje bi morali biti odvisni od športa, zdravega načina življenja in druženja s prijatelji.

Matevž

Pri slovenščini smo brali roman z naslovom Grema mi v tri krasne, ki ga je napisala Nataša Konc Lorenzutti. Govori o zasvojenosti med mladimi in nerazumevanju otrok s starši in širšo okolico. Dandanes je veliko ljudi zasvojenih s tehnologijo, tako da kemične droge niso več na vrhu seznama zasvojenosti. Zaradi tehnologije, npr. igranje igrice na računalniku, so otroci zaprti v sobo, zapirajo se vase in si iščejo virtualne prijatelje. Živijo življenje nekoga drugega. Mladi ne hodijo več ven, da bi se družili, saj raje

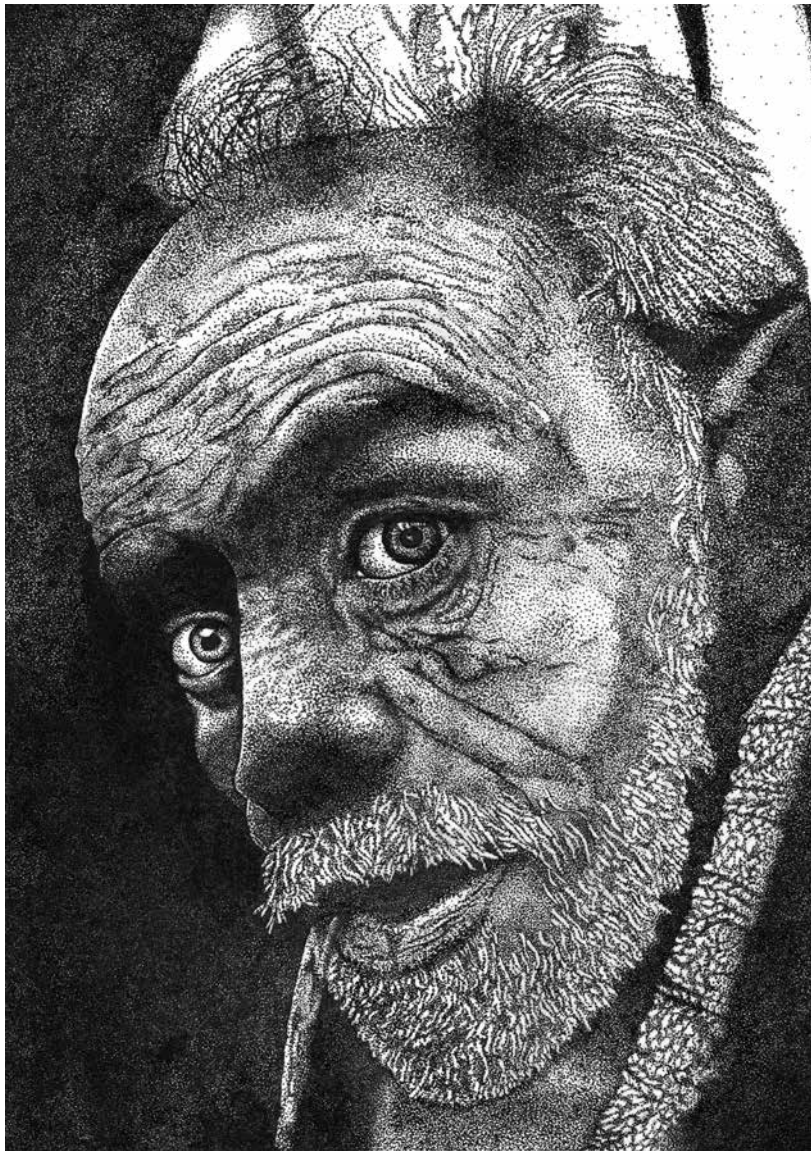
obsedijo pred zasloni, in njihov svet je skrčen na velikost ekrana. Mladina se tudi ne prehranjuje pravilno, prisegajo na hitro prehrano in energijske pijače. Menim, da se zasvojenosti ne zavedajo, v tem ne vidijo problema, morda

si zatiskajo oči in ne najdejo moči, da bi izstopili iz začaranega kroga obsedenosti s tehnologijo. Na telefon si lahko naložiš veliko aplikacij, ki te sčasoma posrkajo vase v krog pozornosti. Morda za drugačen način preživljanja prostega časa tudi ni pravih spodbud v družini.

Menim, da če bi si odrasli, otroci in mladostniki pravilneje razporedili svoj čas, bi ga imeli tudi za družjenje in bi bili manj zasvojeni. Vendar če se sami ne zavedajo, da so prišli do točke zasvojenosti, jim tudi drugi ne moremo pomagati, lahko pa jih spodbudimo k opravljanju stvari, ki vodijo stran od določene zasvojenosti. Zato če menite, da je vaš prijatelj, brat sestrična, sosed ... zasvojen s katerokoli stvarjo, jih zvabite ven, v naravo, na sprehod, povabite jih v kuhinjo, kjer boste skupaj pripravili kakšno dobroto za pod zob, skratka, počnite karkoli, da jih odvrnete od zasvojenosti. Pomagajte, ker vam bodo še hvaležni.

N. J.

Danes smo predvsem mladi obsedeni s sodobno tehnologijo. Preveč časa namenimo telefonu, računalniku, gledanju televizije ... Veliko naših problemov oz. skrbi izvira prav iz tega. Zaradi preveč časa, ki ga posvečamo družabnim omrežjem in spremljanju življenja ljudi, ki jih sploh ne poznamo, se lahko začnemo primerjati z njimi. To slabo vpliva na našo samopodobo. Lahko smo žalostni, ker se nam zdi, da drugi živijo boljše življenje, da so brez problemov, vedno potujejo, da imajo vsi popolne postave, lepe lase, zdravo kožo, veliko denarja ... A v resnici moramo vedeti, da na družbenih omrežjih ni nič resnično. Vsak ima kakšne probleme, vsi niso veseli, ampak vsi objavljajo samo slike in »storyje,« na katerih je videti vse brez problemov in v najlepši luči. V resnici temu sploh ni tako. Saj se vsi želijo pokazati kar najlepše. Prav tako je veliko fotografij popravljenih, kar pomeni, da ni nujno, da ima oseba popolno postavo, lase, kožo ... To je čisto normalno. Nihče ni popoln in tega se premalo zavedamo.

Manca Mele

Prav tako je veliko mladih odvisnih od nikotina. Kaditi začnejo predvsem zaradi vpliva družbe. Zdi se mi, da ta ne bi smela vplivati na posameznika, saj ima vsak svojo glavo in bi o sebi moral odločati sam.

J. P. N.

Starejši se pritožujejo, saj naj bi po njihovem mnenju tehnologija škodila mladim. Menijo, da bi bilo bolje, če je sploh ne bi bilo. Pozabljajo pa, da so tudi sami precej odvisni od nje. Tudi starejši uporabljajo socialna omrežja, pametne telefone in splet. Res so ljudje zaradi uporabe teh sredstev postali manj socialni ter se bojijo fizičnega stika z ljudmi. Navajani so se pogovarjati prek sms ter telefonskih klicev. Ljudi je tehnologija oddaljila, celo odtujila. Vsak je že kdaj prišel v gostilno jest ali v lokal na pijačo in je opazil kakšen mlad par ali celo cele družine, ki med sabo niso govorile, saj je vsak posameznik strmel v svoj pametni telefon. Nam pa pride tehnologija še kako prav, ko se kaj dogovarjamo s svojimi vrstniki, ki ne živijo dovolj blizu, da bi se lahko z njimi ustno pogovarjali. Vendar je klepetanje prek socialnih omrežij lahko tudi zavajajoče, saj se lahko prek telefona zelo dobro razumeš z osebo in si imaš veliko povedati, potem ko se vidiš z njo v živo, pa tam stojita v tišini. Vsekakor če ti nekdo vošči za rojstni dan, bi raje videl, da ti človek seže v roko, ti čestita, pogleda v oči, kot pa da natipka formalno sporočilo na telefon. Pa še bonton tako zahteva, da določenih vsebin ne moremo sporočiti po telefonu. Tudi če ti kdo umre, je za izražanje sožalja primernejši osebni stik.

Lara Oblak

Tehnologija je dobra in je slaba. Na človeštvo dobro vpliva, pa tudi slabo. Človek se je razvijal in izumil orožje, naučil se je zanetiti ogenj, kar je ena pomembnejših pridobitev, saj je z njegovo pomočjo oblikoval železo in odkrival različne materiale. Tehnologija nam olajša življenje, ga pa tudi uničuje. Rimljani so bili zelo sposobni, kdaj že so iznašli kanalizacijo, na katero so ljudje kasneje pozabili. Uničujoča iznajdba je bil smodnik in dinamit je pomagal razstreliti skale, je pa uničeval tudi življenja. Iznajdba parnega motorja je spodbudila razvoj prevoznih sredstev. Nove tehnologije so obrnile poteke vojn. Sedaj pa je razvoj interneta omogočil komunikacijo po vsem svetu, hkrati pa

so se začele širiti lažne vesti. Informacije niso preverjene, vsak se razume na vse. Razvijajo se novi programi, aplikacije ... Tudi v naši medijski in grafični stroki je šel razvoj skokovito naprej, tako da smo primorani slediti novostim. Prihaja porast umetne inteligence in od človeka je odvisno, ali bo pridobitve obrnil sebi v prid ali v škodo. Če ne bi bilo vojn, se tehnologija ne bi tako pospešeno razvijala, tako da je žal veliko izumov takih, ki lahko pomenijo uničenje človeštva. Iznajditelj atomske bombe je dejal: »Sedaj sem postal smrt, uničevalec svetov.« Previdni moramo biti, saj lahko tehnologijo obrnemo sebi v prid ali v pogubo.

Luka Polc

Tehnologija je v današnjem času zelo pomembna. Marsikaj nam olajšala, nam izboljšala življenje, pa tudi spremeni na slabše, saj nas moti in odvrča od odnosov z bližnjimi. Skoraj vsi mladi imajo telefone, na katerih igrajo igrice in gledajo videoposnetke, s katerimi se oddaljujejo od realnega življenja. Starši svoje otroke najlažje zamotijo s tehnologijo in se jim čedalje manj posvečajo ter se ne igrajo z njimi. Šolarji in dijaki uporabljajo telefone večinoma za družbene medije, kjer komunicirajo s svojimi prijatelji in objavljajo slike za všečke in komentarje. To jih moti pri učenju in zbranosti pri pouku. Tehnologija pa nam pomaga tudi pri izdelavi produktov in izdelkov, ki jih ljudje sami brez robotov ne bi mogli izdelati toliko. Roboti so prevzeli tovarne in proizvodnjo, kjer opravljajo svoje določeno delo.

Če bi Urška zala živela danes, bi influencerka postala. Prešernova Urška bi bila instagram model. Svoje oboževalce bi pridobila s svojo prvo promovirano sliko. Dobila bi veliko všečkov in komentarjev, kako lepa je. Vsi bi jo spraševali, kako je sploh mogoče, da je človek lahko tako lep, kako ji je vendar za božjo voljo to uspelo? Ustanovila bi podjetje, kjer vsaka punca lahko uporabi njene izdelke in pripomočke, da bi postala tako lepa, kot je ona sama. France bi ji vsak dan pel slavo in ji pošiljal same komplimente. Pa zelo bi obogatela s svojo prodajano, izpostavljeno lepoto.

Ivanc

TEHNOLOGIJA – DA ALI NE?

V svojem razmišljanju o uporabi tehnologije se bom osredotočil predvsem na tehnologijo, ki se tiče izobraževanja. Kako uporabna je tehnologija, smo se lahko prepričali v času pandemije COVID -19. Način izobraževanja se je spremenil praktično čez noč. Pandemija je družbo prisilila k omejevanju medsebojnih stikov, ob tem pa se je tudi klasično izobraževanje iz učilnic, ki so ostale prazne, preselilo na elektronsko tehnologijo in medije. Vse skupaj je od dijakov in učencev zahtevalo, da smo že pridobljeno znanje začeli nadgrajevati z novostmi in se prilagajali novim razmeram.

V začetku prehoda šolanja na daljavo sem se kljub temu da razpolagam z informacijskim znanjem, srečal z vprašanjem, ali bom uspešen pri usvajanju novega sistema izobraževanja. Moji dvomi so kmalu izginili, saj sem pri pregledu izobraževalnih strani, ki jih je ponujala naša šola, spoznal, da ponuja vso učno gradivo in orodja, ki jih pri svojem uspešnem izobraževanju potrebujem. Pri tem nam je zelo pomagala šola oziroma učitelji, saj so zelo hitro prestopili na nov način izobraževanja in nam omogočili vso organizacijsko in pedagoško podporo ob prehodu.

Pri izobraževanju na daljavo se mi je pojavilo tudi vprašanje glede upoštevanja različnih potreb učencev, in sicer vprašanje o učencih z drugačnimi potrebami, kot so barvno slepi, slepi, slabovidni, gluhi, naglušni, ali učenci s katerimi drugimi omejitvami. Menim, da bo na tem področju potrebno razviti in izboljšati tehnologijo oziroma njeno uporabo v namene izobraževanja.

Izobraževanje na daljavo s pomočjo tehnologije ponuja nekaj prednosti pred klasičnim izobraževanjem. Bistvene prednosti so, da je izobraževanje omogočeno učencem, ki se iz takšnih ali drugačnih razlogov ne morejo fizično udeležiti pouka. Razvije se samostojnost in ustvarjalnost pri učenju, kar daje večje in boljše pridobljeno znanje, obenem pa nam ponuja več prostega časa, ki bi ga porabili za vožnjo do šole.

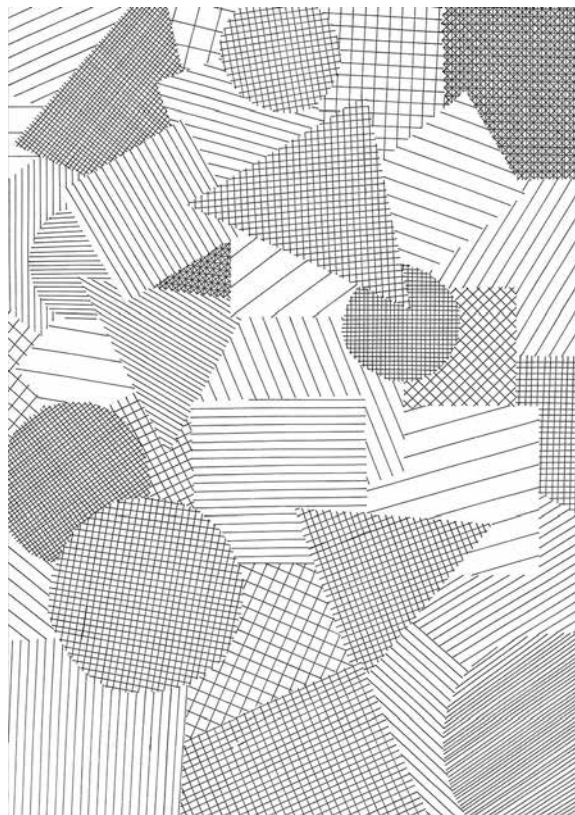
Glavne in ključne spremembe v izobraževanju na daljavo so tudi večja preglednost ponujenih gradiv, saj so le-ti v e-obliki zbrani na enem mestu pri določenem predmetu in jih ni več potrebno iskati v klasičnih knjižnicah. Gradivo je dostopno ves čas, kar pomaga pri utrjevanju učne snovi.

Izobraževanje na daljavo pa ima seveda tudi nekaj pomanjkljivosti. Pomembno slabost uporabe tehnologije predstavljajo različna tveganja in pasti. Tehnologija ima v družbi velik vpliv na življenje posameznika. V sodobnem svetu si težko predstavljamo življenje brez tehnologije, saj se z njo

srečujemo že od ranega otroštva, vendar se velikokrat premalo zavedamo, da ima raba tehnologije ne le pozitivne, ampak tudi negativne posledice.

Tehnologija nam res omogoča prenos znanja, vendar pa menim, da jo mladi pogosteje uporabljamo predvsem za sprostitve, ne pa toliko za učenje in iskanje novih informacij. Televizijo kot medij pogosteje uporabljamo za gledanje filmov, nadaljevanj in resničnostnih šovov kot pa informativnih oddaj. Interneta se poslužujemo predvsem za igranje spletnih iger in klepetanje s prijatelji. Ob tem sem pomislil, koliko se učenci med seboj pravzaprav družimo in srečujemo in ali nam splet predstavlja nadomestek za pristnejše socialne stike. Če povzamem, je tehnologija zelo koristna, če se jo uporablja v omejeni količini in za prave namene.

Jon Reberšek

Eva Wolf

POPOLNOST

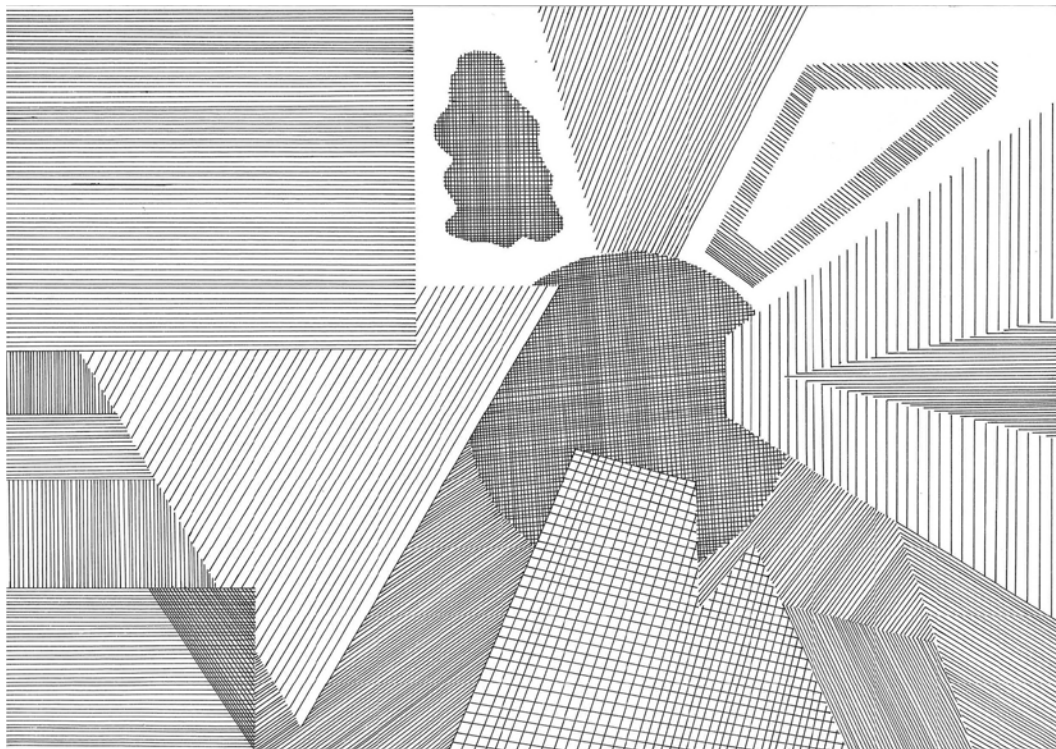
Vsi gremo skozi obdobje svojega življenja, v katerem doživimo mnogo vzponov, padcev, potočimo mnogo solz, srečamo svojo prvo ljubezen, se spopademo z jezo ... To so leta preobrazbe in sprememb, ki prinašajo polno negotovih trenutkov in povzročijo zmedenost in občutek izgubljenosti. V tem nisi sam in ni skrivnega recepta, ki bi ta leta naredil preprosta in perfektna. Na svetu je polno ljudi, ki so na enaki poti in iščejo svojo prihodnost. Mnogi, ki so že šli čez to obdobje, se na koncu spominjajo tako lepih kot slabih trenutkov. Napravili so polno napak, prevozili mnogo ovir, iz njih so se učili, to jih je izoblikovalo v osebo, ki jo svet pozna danes. Vsak izmed njih je ubral drugačno pot, nekateri so se odločili za težjo, spet drugi za lažjo.

Ker pa si mladostnik samo 2556 dni v življenju, izkoristi vsak dan, vsako uro, minuto, sekundo, ki ti je dana. Pojdi na zabave, potuj, objemi starše, poljubi osebo, ki ti je všeč, spoznavaj nove ljudi, poskušaj nove stvari, bodi to, kar si, zaživi v svoji najboljši luči. Sam se ne zavedaš, kako močan si, dokler nimaš priložnosti to pokazati. Res, da življenje lahko gre iz 0 na 100. En dan imaš vse, že naslednji dan se ti vsi načrti lahko podrejo. Počutiš se samega, saj veš, da nihče ne ve, kaj se ti dogaja v življenju in veš, da boš skozi svoje poraze moral zakorakati sam. To je trenutek, v katerem moraš biti močnejši kot kadarkoli prej. Seveda je za to potreben čas, ampak se je vredno boriti, saj bodo za slabimi dnevi vedno prišli dobri, tako kot za

dežjem vedno posije sonce. Vsak je zmožen vsega, tudi ljubezen te najde tam, kjer najmanj pričakuješ.

Na svetu je vedno nekdo, ki te bo potreboval, pa naj bo to simpatija ali pa samo prijatelj. Vedno, ko se počutiš samega, se ozri okoli sebe in priče se boš zavedati, da so okoli tebe osebe, ki te podpirajo, te razumejo in bi naredile vse, da bi te osrečile. Tudi zveze, prijateljstva, lahko propadejo, saj prerastemo drug drugega in najdemo druge interese. Tudi s spori se vsak izmed nas sreča v življenju, tu je pomemben pogovor, saj se s kompromisi in pogovorom vedno lahko reši situacija. Pazi na besede, ki jih izrečeš, saj besede zares bolijo. Tudi če človek trdi, da mu je vseeno, verjemi, da besede še dolgo ostanejo globoko v njem in jih ne bo kar tako pozabil.

V današnjem svetu med mladimi krožijo različni standardi, kakšen naj bi bil »popoln človek«, ti ciljajo predvsem na posameznikov videz. Veliko punc, kot tudi fantov, se pri-

Adam Alič

merja s »popolnimi osebami«. Večina se jih ne zaveda, da je vsak del njihovega telesa nekaj posebnega, nobeden na tem svetu ni enak, ravno to vsakega posameznika naredi nekaj posebnega. Ni pomembno, ali si suh, koliko mišic imaš, ali imaš ravne zobe, rjave lase, modre oči, lep nasmeh ... Vsak je lep na svoj način. Namesto da bi se med seboj podpirali in iskali dobre stvari, se raje omejimo na slabe. Poglej se v ogledalo in si reci: »Lep/-a sem takšen/-a, kakršen/kakršna sem, to me naredi posebnega/-o.«

Prenehaj čakati na nekoga, ki te bo osrečil. Ni vsak, ki se ti nasmehne, tvoj prijatelj. Poiščite svoje cilje, svojo pot, svoj svetilnik. Ne slediti drugim. To je neverjetno enostavno storiti, ko se poskušaš vključiti v družbo, ampak na koncu boš obžaloval. Delaj za to, kar želiš doseči, za to se boš moral/-a boriti, a če se učiš, si pozoren/-a in predvsem poslušаш, se bo trud izplačal.

Svet je velik, večji od maturantskega plesa, srednje šole, faksa, in ni pomembno, ali si bil največji piflar v šoli, najboljši košarkar, najbolj priljubljen ... Ko bodo možgani dozoreli, boš videl, da je na svetu veliko več dobrih ljudi, kot morda sprva misliš. Zato ob svojih težkih trenutkih poskušaj najti nekoga za pogovor, da boš lažje prenesel situacijo in mogoče dobil celo dober nasvet in pomoč od njih, ki so se s tem že spopadli. Stvari se bodo izboljšale, ko se boš približal 20 rojstnemu dnevu in do 25 leta, notranji strah se bo povsem polegel in pričel boš sprejemati fantastične odločitve v svojem življenju. Razširi krila in poleti.

Nika Frlic

ALEX

Oči rjave in visok si bil,
kam sedaj si se mi skril?!
Z obličja zemlje si izginil in v pekel kot angel poletel.

Tla pod nogami so se mi spodnesla.
Z vrvjo za vratom si obvisel. Sijaj v očeh je ugasnil.
A ne skrbi, na tvojem grobu ne bo rastle plevel.

Pogrešam že objem tvoj, saj v srcu vedno si bil moj.
Ko si čuval me čez noč, nikoli nisi odšel proč.
A čeprav te zdaj več ni, še vedno čutim, da nekje ob meni si.

Lea Lajkovič

NEIZPROSNA RUTINA

V nedeljo na vlak.
Potem zaspim
in zjutraj se zbudim.

V šoli se mudim
in ko pridem domov, se učim.
Potem zaspim
in zjutraj se zbudim.

Rutina vsak dan ponavlja se,
a tako pač življenje je.
Doma stvari mi očitajo,
čeprav drugi krivi so.

Izbire nimam,
je ni bilo.
Živim.
A za kakšno ceno?!
Potem zaspim
in zjutraj se zbudim.

Lea Lajkovič

ŽELJA/RESNIČNOST

Zvezda na nebu,
luč sveta,
moj obraz na zaslonu,
ali ga kdo pozna?

Noč mi je zvesta,
prijatelj si ti?
Vsak klik me poveže
s stotimi ljudmi.

Sem gospodar časa,
voznik vseh nadlog,
rešim težavo,
vrtim te naokrog.

Moč je v glavi,
razum v nogah,
nasmeh na obrazu,
naj noč se ne konča.

Zasveti svetloba,
v sobo strah pridrvi.
»Si znorel tamali?«
iz ust zabučī.

Z zaslepljenim pogledom,
tipaje hitim,
v posteljo se skrijem,
saj se resničnosti bojim.

Luka Polc

5 MINUT

Sedim pri pouku in razmišljam,
kako bova živela najin "*the best life*", si domišljam.
Vidim, kako živiva nekje, kjer sva samo jaz in ti,
gledaš meni v oči, govoriš najlepše stvari mi,
kjer poljubljaš me pod tisoč odejami, ko ob tebi moje telo
drhti.

Moje srce kar samo za tabo leti.

Zgubljam se v tvoji ljubezni in čaru,
še pred eno sekundo sem razmišljala, kdo bi me sploh
"maru".

Temne misli mi kar zbežijo,
kadar metuljčki mi zaradi tebe po trebuščku letijo.

Sonce boža najini telesi in ju greje.
Drug za drugega bi prestopala meje.
Poslušam, a slišim samo tvoj glas,
ne vem, kaj čutiti, spreletava me mraz.

Človek si, ki je v meni obudil srečo,
kar izbruhala bi jo in shranila v vrečo.
Nočem, da se izmuzne in uide,
saj bi moje srce bilo poškodovano, kot da je padlo v trnje
robide.

Tia Bonić

Ajda Jereb

Ana Krajnc

Lara Grohan

Maja Pavlič

Emili Pavlović

Eva Kešpret-Begović

Sara Žele

Tina Prvinšek

Lana Janež

Lana Pirc

Pija Tomažič

Leia Trojanšek

Lana Janež

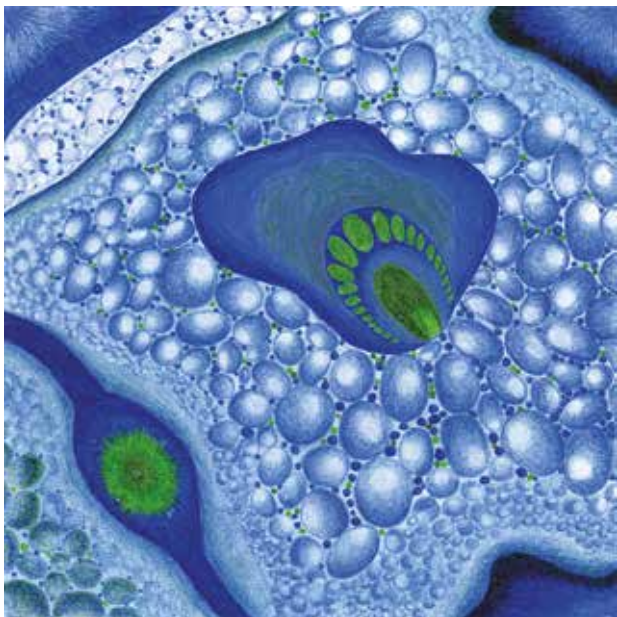
Maj Gedei

Petra Vitežnik

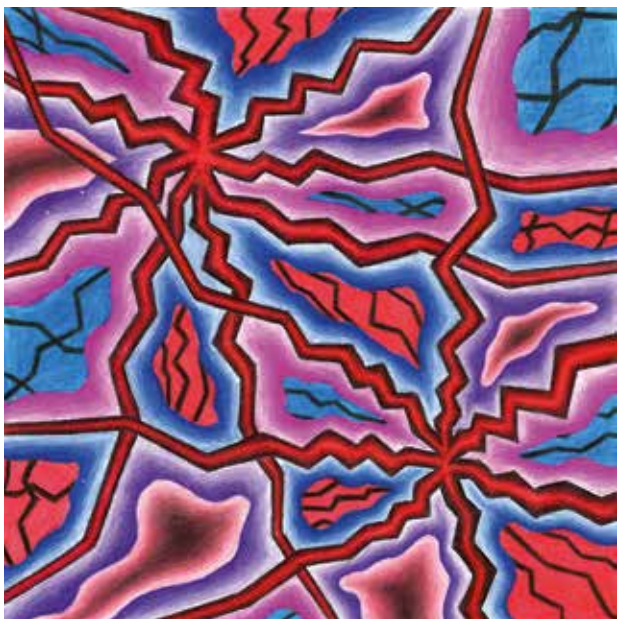
Ivo Bavec

Meta Lukan

Pija Tomažič

Zala Čož

Naja Kastelic

Žanin De Nobrega

Dunja Dimnik

Etjan Lazarević

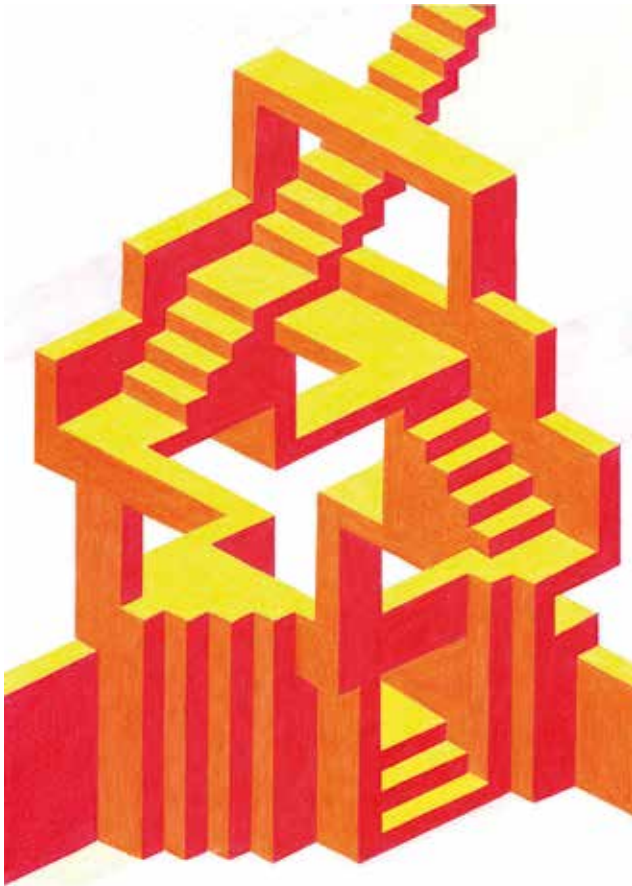
Emili Mandelj

Tina Oberžan

Hristina Mitreska

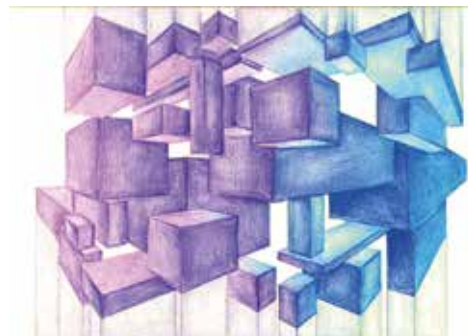
Neža Hribernik Polajnar

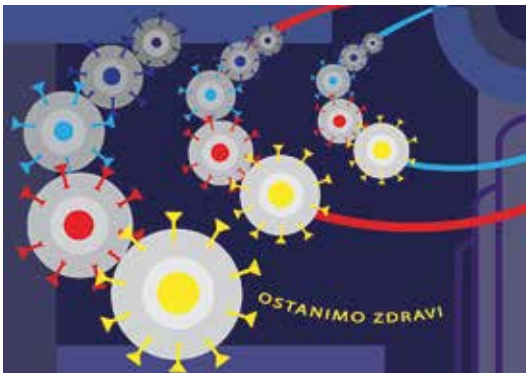
Ana Pavlin

Tajda Kožuh

Tina Štrubelj

Žan Suhadoonik

Teja Lampe

Nika Frlic

Luka Detiček

Tinkara Delux

Ula Janc

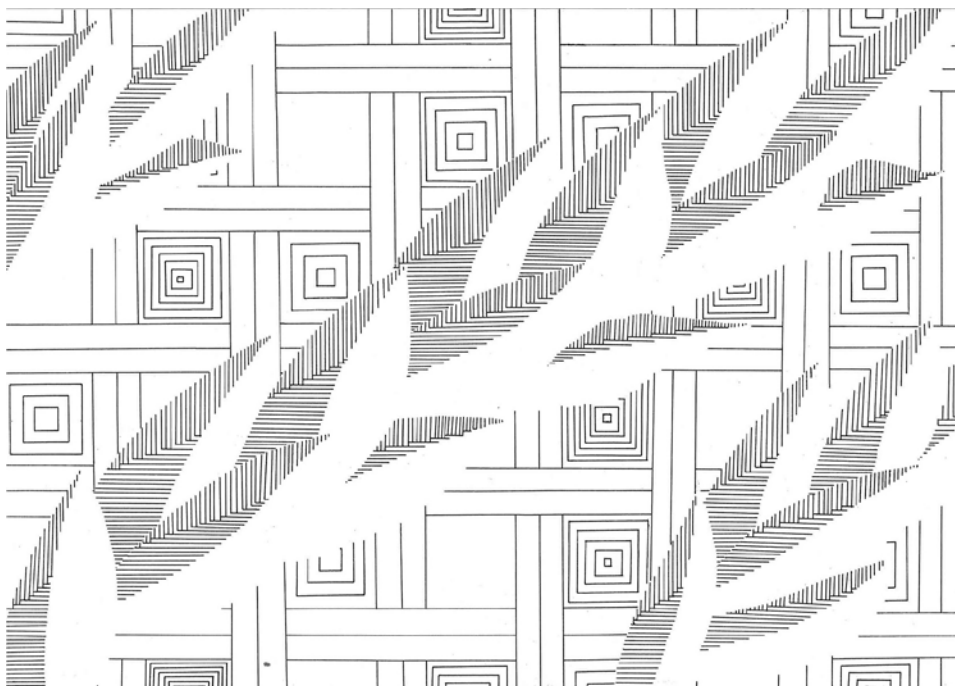
OKNO

Lahko jo vidim skozi svoje odprto okno.
Vidim njeno rdečo preprogo
in njeno malo pasjo nadlogo.
Njeno svetlo dlan.
Dlan, ki riše slike mojih sanj.

Ko jo gledam,
včasih srh me zgane,
v srcu vsakič nekaj me močno zadane,
ker vem, da me ne vidi.

Trudim se, da njen pogled me ujame,
da vidim njene velike oči.
Te se svetijo v večeru, v odsevu tisoč nočnih luči.
V glavi mi močno buči,
ker vem, da me ne vidi.

D.

Marko Levčič

MUHA

Tiho je.
Popolna tišina.
Kričim na ves glas,
a me nobeden ne sliši.
VPIJEM ŠE GLASNEJE!
A ne slišijo me,
jaz sem jim kot muha,
muha, ki je nočejo okoli sebe.

Julija Kvartuh

VSTAJANJE Z LEVO

Nam mladcem se vsako jutro zdi, kot da z levo vstali bi. Ponedeljek, torek sredi... noben dan pravzaprav naš ni. Pa že mislimo, da naslednji dan drugačen bo, se nam zgodi, kot da z levo zaspali bi. V petek se nam svet že mnogo prijaznejši zdi, saj tudi če v soboto vstanem z levo, vsaj šole ni.

Tara

Vsakemu se zgodi, da srečaš tak dan, ko gre prav vse narobe. Misliš, da ti je cel svet preprosto obrnil hrbet in da slabše kot je, gotovo ne bi moglo biti. Pa glej ga zlomka. Verjemite mi, lahko je. Vse se začne že zjutraj, ko ti zvoni že šesta budilka, ampak ti preprosto ne moreš zapustiti udobja svoje postelje. Že takrat veš, da boš vstal z levo nogo. Misliš, da bo vse slabo popravila jutranja kava, ampak jo neroda poliješ. Tega dne ti umre še zlata ribica, ker si nesposoben lastnik. Tebi pa se mudi v šolo, pot se vleče kot jara kača, veš, da boš zamudil, saj je gneča na

Gašper Kregar

cesti ubijalska. V šoli ti že tako ali tako ne gre, in danes te tvoja najljubša profesorica za slovenščino nagradi še z negativno oceno.

Dani

Se kdaj zbudite namrgodeni, kot da ste vstali z levo nogo? Ko se meni to zgodi, komaj čakam, da me mine. Lahko pa tudi, da nič hudega ni. Kako se tebi zdi? Kako lahko slab dan spremeniš na bolje? Receptov sicer ni, a vseeno prisluhni mi.

Razmišljaj pozitivno. Tudi če si vstal z levo, se vse dobro zgodi, če se spomniš vsega, zaradi česar srečen si. Bodi ponosen, veliko si že naredil zase, naj te eno vstajanje z levo ne spravi iz tira in ne pokvari dneva. Sreče ni v denarju, hiši in avtu, srečen si zaradi oseb, ki te obkrožajo, ti zaupajo, te razumejo in ti pomagajo. Prisluhni si in spoznaj, kaj te zares osrečuje.

Malči Cvirn

Vstajanje z levo nogo je pravi problem na tem svetu. Če bi vsi vstajali z desno nogo, bi bilo na našem planetu veliko manj problemov, ne bi bilo vsakodnevnih preprirov, ustrahovanj, mogoče tudi ne bi bilo vojn.

To, kar se je zgodilo danes, je bila prava nočna mora. Sobota je, eden izmed dveh dni, ko lahko spiš v nedogled. Žaluzije so zagrnjene do popolne teme, v sobi ni niti koščka svetlobe. Potem pa kar od nikjer nekdo zgrmi v tvojo sobo.

Ves zaliman se zbudim in nudi se mi prečudovit pogled mojega bratca, zamazanega z blatom. Samo upam lahko, da je to blato in ne kaj hujšega. Mama in oče sta šla na krajše počitnice, tja dol, proti morju, in naju pustila sama doma. Seveda sem upal, da me bo mala, z blatom zamazana pošast, pustila pri miru. Jaz bom spal, bratec bo gledal tiste čudne risanke, ki jih ima tako rad. Moje tako realne sanje niso postale resnične in zdaj je bilo treba to zmedo pospraviti in počistiti. Vstal sem z levo nogo, poklical mami in ji razložil to umazano situacijo.

Vstajanje s postelje ni ravno moj najljubši del dneva. Še posebej grozno pa je, ko vstaneš z levo nogo. Kot neko prekletstvo, ki se ga do začetka naslednjega dne ne moreš znebiti. Če bi le obstajalo neke vrste zdravilo za to!

Tisa Gaja Eržen

LEVA NOGA JE PRVA VSTALA

Leva noga se je odločila,
da pokaže desni, kaj je ta zamudila,
glava STOP je zavpila,
a leva noga,
neposlušno prva je na tla stopila.

Kopalnica se je bleščala,
leva noga se hihitala,
krtačka pasti je ušla,
velika bela packa se na tleh pojavila.

Glava levo–desno je zmajala,
a leva noga se je še bolj krohotala,
marmelada na hlačah je pristala,
srajca kavne barve je postala.

Rjave oči so posvarile,
da oživele so stopnice,
desno nogo je zaneslo,
zadnjo plat zelo zatreslo.

Solza majhna je pritekla,
a leve noge ta ni zmedla,
ta se je še bolj smejala,
že nove vragolije načrtovala.

Modra glava se je odločila,
da levo nogo bo izučila,
poslala jo je spat,
za kazen nič igrat,
zjutraj desna pa bo vstala!
je zavpila pametna ta glava.

Luka Polc

DOM

Tvoj solzni obraz je zadnja stvar, ki se je spomnim.
Tvoja rožnata lica, vsa slana.

In moje zadnje besede: "I'll make it work", preden
izginem z obličja te zemlje.

Zakaj po vsem tem še ne obupaš nad mano?
Kaj drugega ti povzročim kot bolečine in muke?
A ti me vseeno kličeš svoj dom.

Tvoj varen svetel prostor, kjer lahko si ti ... Ampak jaz ne
morem.

Ne morem te gledati, kako se pretvarjaš, da vse je okej,
medtem ko se jokaš vsak dan.

Vse gre na slabše in slabše in tvoj smeh je vse, kar želim
slišati ... a ne morem, ne smem!

Sebično je od mene, da ko si ti v bolečinah, si jaz želim,
da utihneš in se mi nasmejiš,
ker ne prenesem ... ne prenesem več, kako ljudje hodijo
po tebi.

Oprosti za vse in da moj trud tudi ni bil dovolj.
Da tvoj varni prostor ne prenese vseh negativnosti
sveta.

Oprosti, a danes se poslavljam od ljudi,
od tebe ...

Hanes

TUJEC

Kaj naj človek naredi, ko je prostor, ki si ga prej imenoval dom, v ruševinah? Neko jutro se zbudiš in slišiš po radiu in televiziji, da tvojega mirnega doma ni več. Seveda začneš načrtovati, kako bi ti in tvoja družina preživel. Na misel pride selitev drugam, na bolje. Na varno je treba najprej poslati otroke. Iz države ni nobenih zakonitih poti, slišiš pa o prevozu množic z enakimi željami. Seveda to stane precej denarja, ker je povpraševanje veliko. Za varnost svoje družine si pripravljen vse narediti, tako da z odrekanjem privarčuješ potrebni denar za prevoz. S težkim srcem se posloviš od sina, saj obstaja možnost, da ga ne boš videl nikoli več. Strah se še poveča, ko izveš, da prevozniki ljudi tudi ugrabljajo in domov pošljejo slike otrok, ki so zvezani ali celo mučeni. Plačati moraš izsiljevalcem tudi to, da otroke odpeljejo čez mejo, kakor so obljubili.

Kaj naj 12-letni otrok naredi, ko se znajde sam v tuji državi? Izgubljeno išče nekoga, ki bi znal njegov jezik. Mogoče bo prosil koga za telefon, da pokliče starše. Toda ravno tedaj o prišleku nekdo obvesti policijo in že ga odpeljejo.

Janez Novak

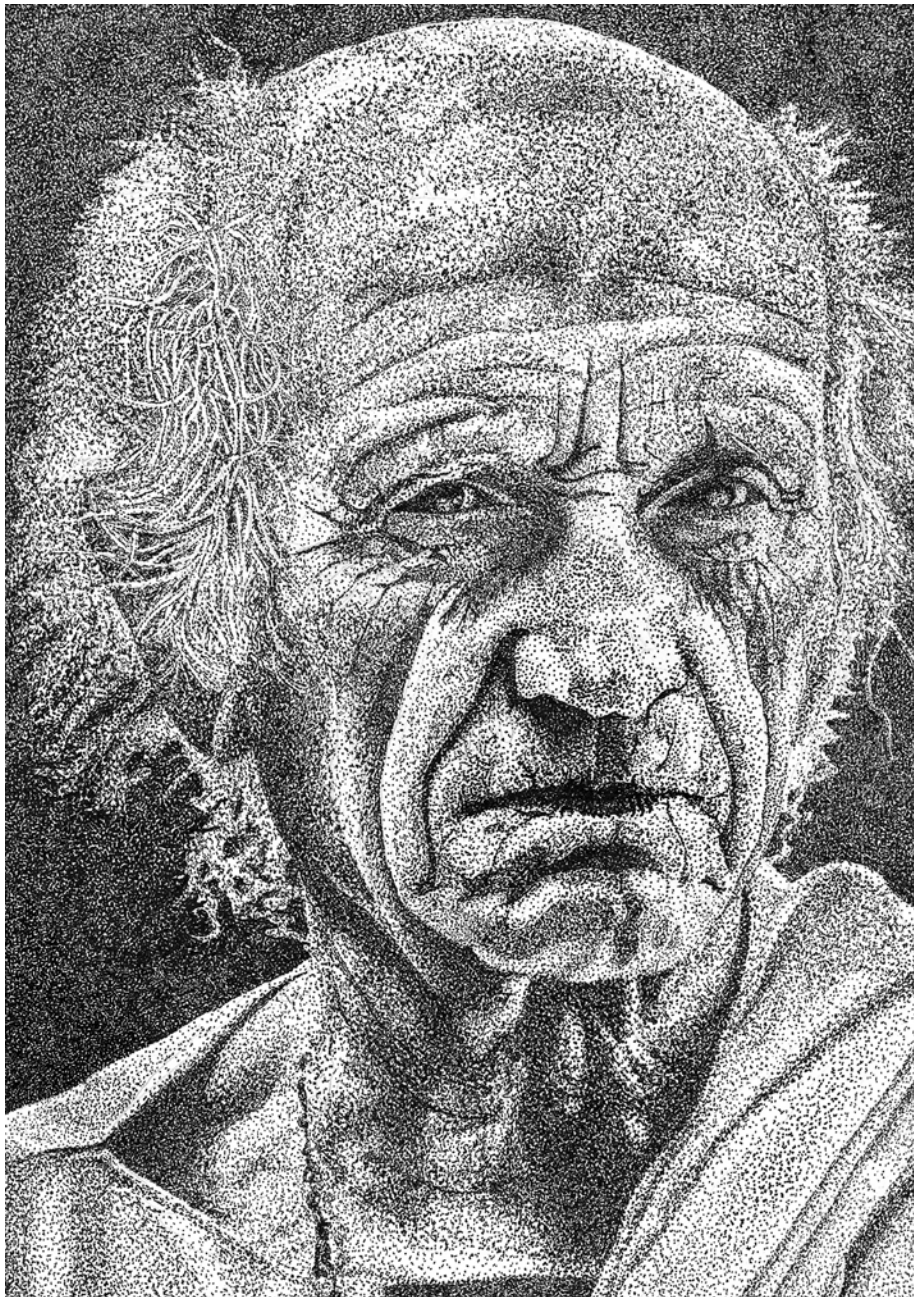
Hodi po dolgi poti iz kraja v kraj.
Zbira spominke in ne vrača se nazaj.
Slamnik na glavi, očala na nosu, kamera v roki,
in že je na poti.
Dom iz daljave gleda. Nič se nazaj ne ozira.
Saj nove poti si utira.
Dom mu je tujec. Znova si išče novo prenočišče.

Ajda Vukičević

Gledam skozi okno in se sprašujem: »Kdo sem? Kje sem?«
To ni moja domovina.
Počutim se osamljen, opeharjen, kot človek, ki ne čuti
maminega objema. Meni manjka tu toplina. Še en osamljen
rojstni dan, ki ga praznujem sam. Pred vrati čaka me mrzla
zima.

Kako bom sam brez njenega objema?

Tara Bračun in Gašper Štuhec Pirnat

Viktor Primožič Gogala

TUJEC

Kdo sem jaz?
Iščem se...
Kdo si ti?
Neznan obraz ...

Bila sva popolna tujca ...
Jaz nisem poznala tvojega imena,
ti nisi poznal mojega ...
Najine poti so se prekrizale,
zdelo se je, kot da se poznavava vse
življenje ...

Tujec, ki je bil moje vse,
tujec, s katerim delim spomine,
je ponovno postal le TUJEC.

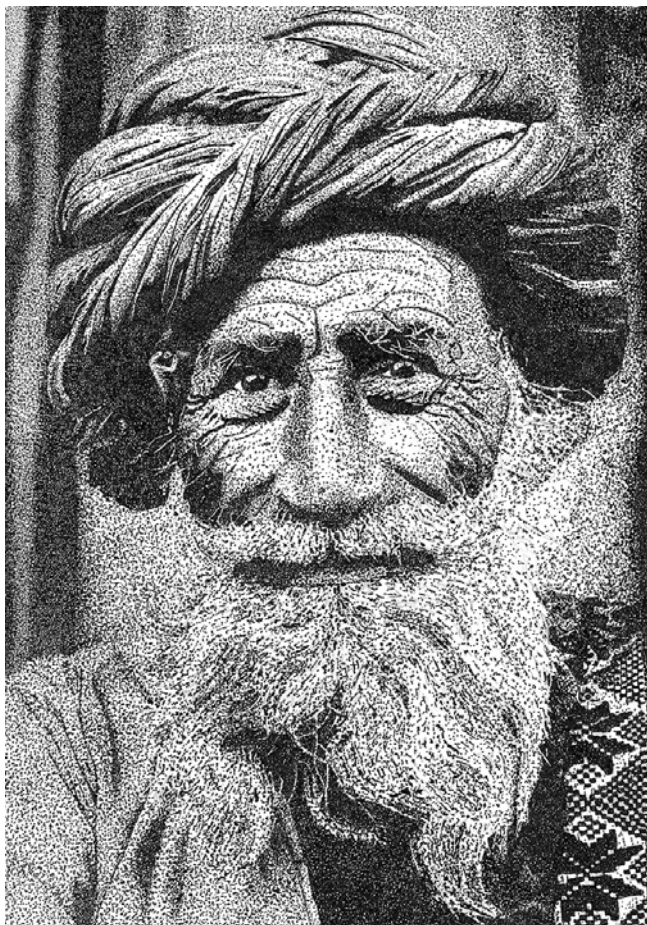
Zdaj sem tujec sebi ...
Rekel si, da me poznaš ...
Povej mi, povej mi ... Kdo sem?

Kdo sem jaz?
Iščem se ...
Kdo si ti?
Neznan obraz ...

Lucija Krapež

SREČEN KONEC

Nekega dne je na ljubljanskem vrtu Janez svojim prijateljem (Mici, Dinci in Marici) pripovedoval o svoji pravi in edini ljubezni z Meto. Pripovedoval jim je, kako se je odločil, da bo za nekaj časa zapustil mestno okolje ter odšel k svojim sorodnikom na Jelovo Brdo. Tam se je zaljubil v Meto, ki pa je bila precej mlajša od njega. V povesti Janez razlaga o tipičnem življenju ljudi na podeželju ter kmečkih opravilih, ki jih je opravljal tudi sam. Opisuje tudi, kaj vse sta z Meto do-

Rok Vrabetič

živela, ko pa se je bližal čas, ko je moral Janez oditi, sta se z Meto poslovila s poljubom.

Ob prihodu v mesto se je Janez odločil, da se bo sam preselil na Jelovo Brdo, odkupil je zemljo in hišo ter se z Metinimi starši pogovoril o poroki z Meto. Ko je prišel do Presečnikove hiše, je počasi vstopil, Meta je sedela v jedilnici. Počasi se ji je približal ter ji rekel, če bi se poročila z njim, saj si je tu na Jelovem Brdu kupil zemljo ter hišo. Meta je od veselja bila čisto iz sebe, kar naenkrat pa je začela težko dihati, nakar je padla v nezavest. Janez je bil čisto iz sebe in ni vedel, kaj naj stori, hitro je stekel iz hiše ter iskal pomoč. Ob poti je zagledal Skalarja, ki pa je znal oživljati, saj je bil eden redkih ljudi na Jelovem Brdu, ki je šel v mesto ter se učil medicino, na stara leta pa je prišel ponovno živeti na Brdo, saj ga ljudje niso marali zaradi obtožbe umora. Skratka, Skalar je z Janezom hitro stekel v hišo ter pregledal Meto, videl je, da ji srce še utripa, vendar zelo šibko. Janezu je dejal, da naj ostane pri Meti ter jo poskuša prebuditi, sam pa je stekel doma ter vzel zdravilo, ki spodbuja srce. Prišel je nazaj do Janeza in Mete ter ji dal zdravilo po kapljicah. Meta se je tako po nekaj minutah prebudila, nakar pa je v postelji prespala dva dni, ko se je prebudila, je zraven nje sedel Janez. Razložil ji je vse, kar se ji je zgodilo ter ji povedal, da bosta od zdaj naprej živela skupaj do konca. Tako sta živela na Janezovem posestvu ter kmetovala, Meta pa je bila gospodinja, in vse se je obrnilo na bolje.

Menim, da je bila ljubezen med Janezom in Meto prava in iskrena, saj sta si bila zvesta kljub prepirom, ki so se včasih pojavili med njima. Zdi se mi, da pojem ljubezen pomeni, da si človeka drug drugemu zaupata ter se spoštujeta, poleg tega pa se mi zdi, da je prave ljubezni vedno manj, saj si ljudje nismo več zvesti ter se ne spoštujemo tako, kot so se včasih.

O. G.

USOJA

Čakala princa na belem sem konju,
odvzel je krilca v srčnem mi boju.
Ponesel v nebesa, otresel me stresa, posul mi cvetove.
Obljubil zvestobo do konca je dni,
prisegel svobodo najlepših noči.

Sara Uštar

SLEPOTA

Bila je ura deset čez polnoč,
ko poklical si me ves hlipajoč.
»Pa kaj ti je spet rekla?«
Kar vidim, kako si bo jezik opekla.

Nekaj sem te razumela, pa ne čisto vsega,
v glavnem, pustila te je.
Jaz pa sem si oddahnila,
ker sem se zadrževala, da je ne bi mahnila.

Ti si tega res nisi zaslužil,
samo v ljubezni si vedno zaplužil.
Nobena te ni bila vredna,
ker vsaka je bila bolj bedna.

Kdaj boš sprevidel, katera je prava,
katera se vedno s tabo ukvarja?
A naj ti dam kapljice za oči,
ker jaz nimam več moči,
da bi ti skrivala,
da jaz sem tista,
EDINA RESNIČNA?

Koga lahko pokličeš sredi noči,
kdo je zraven tebe bil vse dni?
Kdo ti je robčke podajal,
ker ljubav ni trajala?

Naiven kot si, rada te imam,
za tebe cel svet dam.
Samo če hočeš še videti me,
zdaj je čas, da slepote znebiš se.

Meta Lukan

BEL PAPIR

Šop šumečih listov.
Neskončno poti.
Prazen list papirja,
neskončno možnosti.

G. K.

ŽELJA

Berem pesem, ki jo pišeš.
Poslušam glasbo, ki jo poješ.
Želim si čutiti ljubezen,
a doseže me bolečina.

Hočem čutiti tvoj dotik,
a vidim le umik.
Želim si odpreti tvoje srce,
da kri v žilah ti zamre.

Aleksandra

ON

Gledam te v oči,
mislim si, kdo si,
nisi kot drugi,
ob tebi pozabim na skrbi.

Vse, kar vidim,
vse, kar slišim,
je le tvoje ime.

Morda se meni je zmešalo,
spet predstavljam si stvari, ki jih ni,
spet le sanjam o naju,
čepprav med nama nič ni.

Anonimna

URŠIKA ZALA V PAST JE »PALA«

Šminko na usta, maskaro na oči,
oblekico nase, se ji na zmenek mudi.
Na netu lepotca je Urška spoznala,
postavnega, lepega, bi z njim zaplesala.
Jo povabil je plesat pod zvezd polno nebo,
z namenom, da Urška njegova bo.

Ko je Urška prišla, je začudeno obstala,
znanca-neznanca ni prepoznala.
Jo pod roko je pograbil
in k sebi domov povabil.
Urška je za večno izginila v noč,
zato če nočeš biti Urška, telefon odvrzi proč.

Lea Lajkovič

URŠIKA ZALA JE INFLUENCERKA POSTALA

Urška zala je influencerka postala. Lahko bi rekli, da je to le nova modna muha, a na Instagramu baje res dobro kuha. Zbira všečke in komentarje, kot da bi živela sanje. Urška20 je koda pri swy, tud Urša5 je uporabno spet. Vse skupaj je videti kot ideal, a verjemite, lahko nastane velik škandal. Ta prepoznavnost je muka, dekle ne more sama do kruha. Čeprav fini dami pozornost ugaja, včasih želela bi le mir iz raja. Kot se pot hitro je začela, še hitreje je Urška venela. Vrnila se je na stara pota, bilo je lepo, da ne bo pomota. Pa ne pozabite, Urša5, pa se vidimo mogoče spet.

Sej ni važno

MAMA

Čisti, kuha, lika in pere.
Njena ljubezen zares nima meje.
Vedno pomaga, za tabo stoji,
in tudi ko jočeš, ti briše oči.
In tudi če nočeš, zelo jo skrbi.
Saj ona je mama in njen svet si ti.

Danaja K.

236

Pravijo,
da mi je padla krona z glave.
Pravijo,
da se ne cenim.
Pravijo,
da se ne trudim dovolj.
Pravijo mi veliko.

Pravim,
da mi ne gre vse po maslu.
Pravim,
da se cenim dovolj.
Pravim,
da se trudim prek svoje meje.
Pravim, da sem sebi dovolj.

Julija Kvartuh

Tea Bobnar

LJUBEZEN

Ljubezen – večna uganka,
lahko bi rekli pesem ali pa zanka.

V ljubezensko zanko se hitro ujameš,
preden sploh zrak lahko zajameš.

Če pa je pesem, je to najlepša stvar na svetu,
kot bi jedel sladoled v blešččem kornetu.

Kaj je torej ljubezen? Pesem ali zanka?
To bo zame večna uganka.

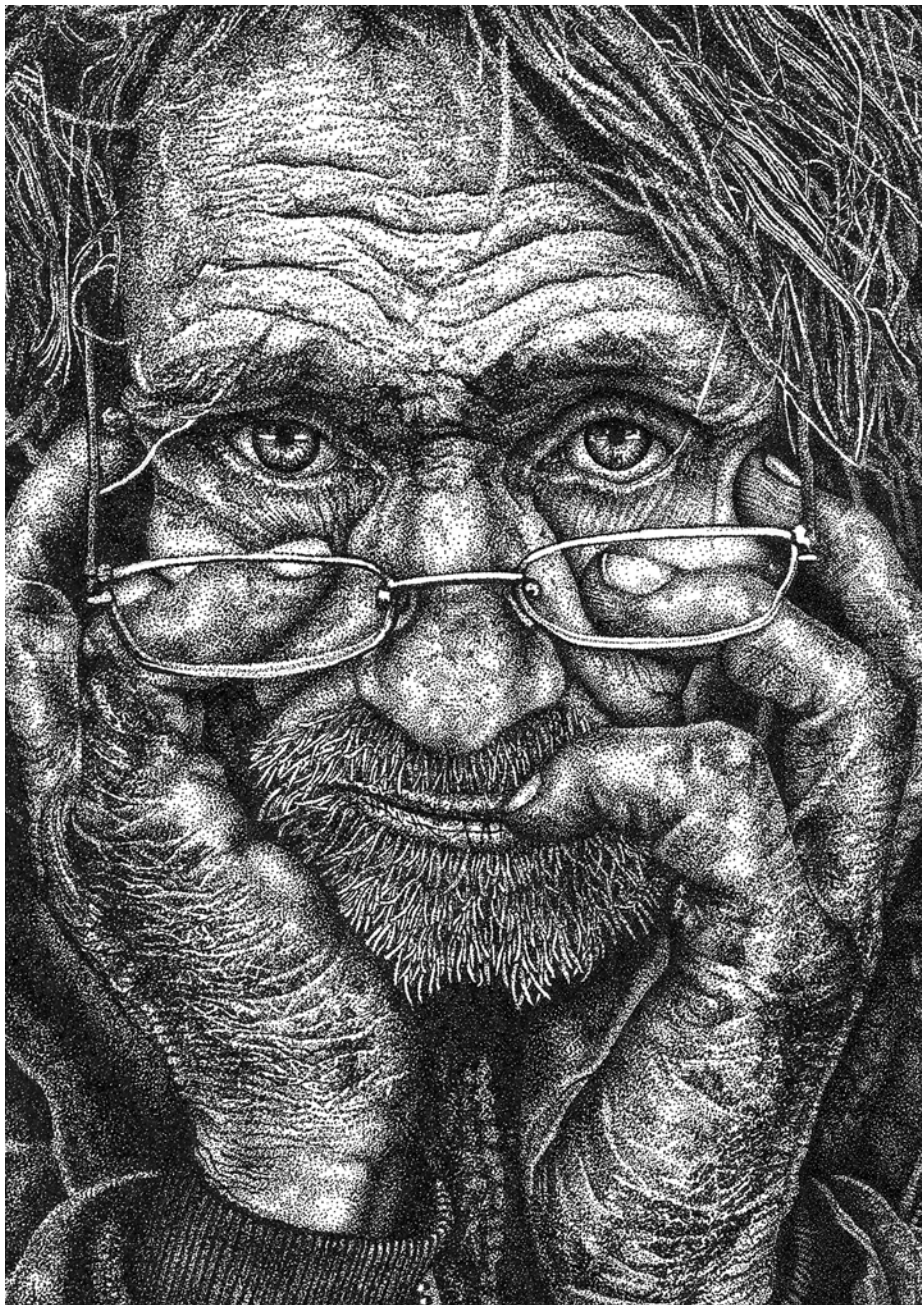
Anonimen

LJUBEZENSKA PESEM

Vsako jutro, ko se zbudim,
in zunaj vidim ptičje jate,
se mi zdi, kot da lebdim,
ker se spomnim nate.

Tvoja lepota preseže vse,
tudi najlepše pse.
Zelo rad sem v tvoji družbi,
ker se počutim res prijetno,
izognem se vsaki okužbi,
posebej, če sem s tabo spletno.

T. K.

Zala Čož

OBLAK

Včasih medijcem se zdi,
kot da v oblaku sreče ni,
saj pred šolo nekaj se kadi.
Morda zeleno, rjavo, kar srce poželi.
Potem pa prfoksa prileti in zateži: » To pa dovoljeno ni!«
Dijak ga ugasne, ko pa prfoksa v šolo odleti, še enega
prižge si.
Potem ga pri pouku ni in prfoksa ugotovi: »Kje je moj dijak,
o, moj bog?« Dijak pa že domov hiti, kjer po riti jih dobi,
v sobo zbeži, od žalosti še enega zvije si in v oblaku spet
obstoji.

Tara Bračun in Gašper Štuhec Pirnat

MED ŽELJO IN RESNIČNOSTJO

Želim biti fit, a v resnici je to kar težko bit.
Želim imeti dobre ocene, a za to je treba čas imeti. Tega pa
nimam, saj vsak dan telovadim, da moja prva želja postala
bi resnica.
Da se zbudim iz sanj, sledim sebi in družini, ki rada hodi,
pleza, skače s padali, jaha, igra tenis ... Vse športe si želim
poskusiti. Si sploh lahko sledim?

P. Mesec

ŽELJA/RESNIČNOST

Zvezda na nebu,
luč sveta,
moj obraz na zaslonu,
ali ga kdo pozna?

Noč mi je zvesta,
prijatelj si ti?
Vsak klik me poveže
s stotimi ljudmi.

Sem gospodar časa,
voznik vseh nadlog,
rešim težavo,
vrtim te naokrog.

Moč je v glavi,
razum v nogah,
nasmeh na obrazu,
naj noč se ne konča.

Zasveti svetloba,
v sobo strah pridrvi:
»Si znorel tamali?«
iz ust zabučil.

Z zaslepljenim pogledom,
tipaje hitim,
v posteljo se skrijem,
saj se resničnosti bojim.

Luka Polc

MI MLADCI

Mentorica glasila: **Milena Černe**

Oblikovanje naslovnice: **Zala Čož**

(Mentorica: **Špela Udovič**)

Mentorica grafičnih izdelkov: **Urška Hrovat**

(strani: 5, 9, 10, 20, 21, 22, 23, 24, 25)

Mentorica grafičnih izdelkov: **Špela Udovič**

(strani: 1, 2, 7, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 26, 29, 30, 33, 34)

Grafična priprava: **Barbara Logar-Sušnik**

Tisk in vezava: **Srednja medijska in grafična šola Ljubljana**

Naklada: **250 izvodov**

Ljubljana: **2023**

Srednja medijska in grafična šola Ljubljana